

Liturgija preždeosvjaščennych darov

J: Blahoslovenno carstvo Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nyňi i prisno i vo víki vikov.

J: Priidíte, poklonímsja carévi nášemu Bóhu.

L: **Priidíte**, poklonímsja Christú, carévi nášemu Bóhu.

J: Priidíte, poklonímsja i pripadém sámomu Hóspodu Isúsu Christú, carévi i Bóhu nášemu.

Žalm 103

Blahosloví, duše mojá Hóspoda.

- Hóspodi Bóže mój, vozveličílsja jesí ziló.*

Vo ispovidanije i v velel'ipotu obléksja jesí.

- Od'ijájsja svítom jáko rízoju.*

Prostirájaj nébo jáko kóžu.

- Pokryvájaj vodami prevysprénnaja svojá.*

Polahájaj óblaki na voschoždénije svojé,

- chod'aj na krylú vítreňu.*

Tvorjáj ánhely svojá dúchi,

- i sluhí svojá plámeň óhnennyj.*

Osnovájaj zémľu na tvérdi jejá,

- ne priklonítsja vo vík víka.*

Bézdna, jáko ríza od'ijanije jejá:

- na horách stánut vódy.*

Ot zapreščénija tvojeho pobíhnut,

- ot hlása hróma tvojeho ubojátsja.*

Voschód'at hóry, i nizchód'at polá v místo,

- jéže osnovál jesí ím.*

Pred'íl položil jesí, jehóže ne préjduť,

- níže obrat'átsja pokrýti zémľu.*

Posylájaj istočniki v débrech:

- posred'í hór prójduť vódy.*

Napajájut vsjá zvíri sél'nyja,

- ždút onáhri v žáždu svojú.*

Na tých ptícy nebésnyja privitájut,

- ot sredy kámenija dad'át hlás.*

Napajájaj hóry o prevýsprennych svojich,

- ot plodá d'íl tvoích nasýtítsja zemľá.*

Prozjabájaj travú skótom,

- i zlák na slúžbu čelovíkom.*

Izvestí chľíb ot zemlí,

- i víno veselít sérdce čelovíka.*

Umástiti licé jeléjem,

- i chľíb sérdce čelovíka ukripít.*

Nasít'atsja drevá pól'naja, kédry livánst'ii, íchže jesí nasadíl.

- Támo ptícy vohňizd'átsja,*

jerodievo žilíšče predvodítel'stvujet ími.

- Hóry vysókija jelénem, kámeň pribížišče zájacem.*

Sotvoríl jesí lunú vo vremená,

- sólnce pozná západ svoj.*

Položil jesí tmú, i býst' nóšč,

- v néžže projduť vsí zvírije dubrávniji.*

Skímmi rykájuščii voschítiti,

- i vzyskáti ot Bóha píšču sebí.*

Vozsijá sólnce i sobrášasja,

- i v lóžach svojich l'ahút.*

Izýdet čelovík na d'ílo svojé,

- i na d'ílanije svojé do večera.*

Jáko vozveličíšasja d'ílá tvojá, Hóspodi,

- vsjá premúdrostiju sotvoríl jesí. Ispolnítsja zemľá tvári tvojejá.*

Síje móre velíkoje i prostránoje.

- Támo hádi, íchže níst' čislá.*

Živótnaja málaja s velíkimi.

- Támo korablí preplávajut,*

zmij séj, jehóže sozdál jesí ruhátisja jému.

- Vsjá k tebí čájut, dáti píšču ím vo bláho vrémja.*

Dávšu tebí ím, soberút:

- otverzšu tebí rúku, vsjáčeskaja ispólňatsja bláhosti.*

Otvraščšu že tebí licé, vozmjatútsja:

- otímeši dúch ích, i isčéznut, i v pérst' svojuj vozvraťátsja.*

Pósleši dúcha tvojeho, i sozíždutsja,

- i obnovíši licé zemlí.*

Búdi sláva Hospódna vo víki:

- vozveselítsja Hospód' o d'ílích svoích.*

Prizirájaj na zémľu, i tvorjáj jú trjastísja,

- prikasájajsja horám, i dymjátsja.*

Vospojú Hóspodevi v živoťi mojem:

- pojú Bóhu mojemú, dóndeže jésm.*

Da usladítsja jemú besída mojá,

- áz že vozvesel'úsja o Hóspod'i.*

Da isčéznut hríšnicy ot zemlí, i bezzakónicy, jákože ne býti ím,

- blahosloví, duše mojá, Hóspoda.*

Sólnce pozná západ svój,

- položíl jesí tmú, i býst' nóšč.*

Jáko vozvelíčišasja d'ílá tvojá, Hóspodi,

- vsjá premúdrostiju sotvoríl jesí.*

Sláva: i nýňi:

Allilúja, allilúja, allilúja. Sláva Tebí Bóže. (3x)

Jekténija velíkaja (mírnaja)

J: Mírom Hóspodu pomolímsja.

*L: **Hóspodi** pomíluj.*

J: Presvjatúju ... Bóhu predadím.

*L: **Tebí, Hóspodi.***

J: Jáko podobájet Tebí vsjáka sláva, čest' i poklonénije, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

*L: **Amíň.***

Nasleduje kaftizma - žalmy 119 - 123

žalmy 124 - 128

žalmy 129 - 133

po každej z troch částí kaftizmy sa spieva:

Sláva: i nýňi:

Allilúja, allilúja, allilúja. Sláva Tebí Bóže. (3x)

a malá jekténija

A - lli - lú - ja, a - lli - lú - ja, a - lli - lú - ja, slá - va te - bí Bó - že.

Hó - spo - di po - mí - luj

Hó - spo - di po - mí - luj

Te - bí Hóspo - di

A - míň

Kaftizma

Psalóm 119

Ko Hóspodu vnehdá skorbíti mí* vozvách, i uslyša mjá.

Hóspodi, izbávi dúšu mojú ot ustén neprávednych, * i ot jazýka l'stíva

Što dást' sja tebí, ilí što priložítsja tebí* k jazýku l'stívu?

Stríly sílnaho izošrénnny, * so úhl'mi pustýnnymi.

Uvý mñí jáko prišélstvije mojé prodolžísja, * vselíchsja so seléniji
kidáarskimi

Móho prišél'stvova dušá mojá, *s nenavíd'aščimi míra, bých míren.

Jehdá hlahólach ím, *borjáchu mjá túne.

Psalóm 120

Vozvedóch óči mojí v hóru, *otñúduže príjdet pómošč mojá.

Pómošč mojá ot Hóspoda, *sotvóršaho nébo i zémľu.

Ne dážd' vo smjaténije nohí tvojejá, *níže vozdrémlet chraňáj t'á:

Sé ne vozdremlét, *níže úsnet chraňáj Israíľa.

Hóspod' sochranít t'á, *Hóspod' pokrów tvój na rukú desnúju tvojú:

Vo dní sólnce ne ožžét tebé, *níže luná nóščiju.

Hóspod' sochranít t'á ot vsjákaho zlá, *sochranít dúšu tvojú Hóspod'.

Hóspod' sochranít vchoždénije tvoje *i ischoždénije ot nýni i do víka.

~~Ž119 (120)~~

K Pánovi som volal vo svojom súžení
a on ma vyslyšal.

² Oslobod' ma, Pane, od lživých perí
a od l'stívého jazýka.

³ Čo ti dať alebo čo ešte priložiť,
ty jazýk podvodný?

⁴ Ostré šípy bojovníka
a rozpálené uhlíky z borievčia.

⁵ Beda mi, že som vyhnancom v
Mosochu

a bývam v stánkoch kedarských.

⁶ Už pridľho žijem s tými,
čo nenávidia pokoj.

⁷ Ale ja som za pokoj;
no kým ja o ňom hovorím, oni na mňa
útočia.

~~Ž120 (121)~~

Svoj zrak upieram na vrchy:
príde mi odtiaľ pomoc?

² Pomoc mi príde od Pána,
ktorý stvoril nebo i zem.

³ Nedovolí, aby sa ti noha zachvela,
nezdriemne ten, čo t'a stráži.

⁴ Nedrieme veru, ani nespí
ten, čo stráži Izraela.

⁵ Pán t'a stráži,
Pán je tvoja záštita
po tvojej pravici.

⁶ Za dňa t'a slnko nezraní
ani mesiac za noci.

⁷ Pán t'a bude chrániť od všetkého
zlého;

Pán ti bude chrániť život.

⁸ Pán bude chrániť tvoj odchod i
príchod
odteraz až navekv.

Psalóm 121

Vozveselíchjsja o rékšich mňí, *v dóm Hóspodeň pójdem.

Stojášče bjáchu nóhi náša, *vo dvorích tvojích Jerusalíme.

Jerusalím žíždemyj jáko hrád, *jemúže pričástije jehó vkúpi.

Támo bo vzydóša kolína, kolína Hóspodňa, *sviďínije Isráilevo
ispodvídatisja ímeni Hóspodňu.

Jáko támo sidóša prestóly na súd, *prestóly v domú Davídovi.

Voprosíte že jáže o míri Jerusalíma: *i obílije ľubjáščym ťá.

Búdi že mír v síľi tvojěj, *i obílije vo stolpostínách tvojích.

Rádi brátij mojích, *i blížnich mojích hlahólach úbo mír o tebí.

Dómu rádi Hóspoda Bóha nášeho, *vzyskách blahája tebí.

~~Ž121 (122)~~

Zaradoval som sa, keď mi povedali:
„Pôjdeme do domu Pánovho.“

² Naše nohy už stoja
v tvojich bránach, Jeruzalem.

³ Jeruzalem je vystavaný ako mesto
spojené v jeden celok.

⁴ Tam prichádzajú kmene, kmene
Pánove,
aby podľa obyčaje Izraela velebili meno
Pánovo.

⁵ Lebo sú tam súdne stolice,
stolice domu Dávidovho.

⁶ Pre Jeruzalem proste o pokoj:
„Nech sú bezpeční, čo ťa milujú.“

⁷ Nech pokoj vládne vnútri tvojich
hradieb
a istota v tvojich palácoch.“

⁸ Kvôli svojim bratom a priateľom
budem hovoriť: „Pokoj s tebou!“

⁹ Kvôli domu Pána, nášho Boha,
budem prosiť o šťastie pre teba.

Psalóm 122

K tebí vozvedóch oči mojí, *živúščemu na nebesí.

Sé jáko oči ráb v rukú hospódij svojích, jáko oči rabýňi v rukú hospoží svojejá, *táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit ný.

Pomíľuj nás Hóspodi, pomíľuj nás, *jáko po mnóhu ispólnichomsja uničizénija.

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, *i uničizénija hórnych.

Psalóm 123

Jáko ášče ne Hóspod' by býl v nás, *da rečét úbo Isráil':

Jáko ášče ne Hóspod' by býl v nás, vnehdá vostáti čelovikom na ný: * úbo živých požérli býša nás.

Vnehdá prohñivátisja járosti ich na ný: *úbo vóda potopíla by nás.

Potók préjde dušá náša. *Úbo préjde dušá náša vódu nepostojánnuju.

Blahoslovén Hóspod', *íže ne dadé nás na lovítvu zubóm ích.

Dušá náša jáko ptíca izbávisja ot síti lovjáščich: *sít' sokrušísja i mý izbávleni býchom.

Pómošč náša vo ímja Hóspoda, *sotvóršaho nébo i zémľu.

Sláva Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, i nýňi, i prísno, i vo víki kikóv.

Amíň.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva tebí Bóže 3x (Veliky poklony)

Ž122 (123)

Oči dvíham k tebe,
čo na nebesiach prebývaš.

² Ako oči sluhov hľadia na ruky svojich pánov,
ako oči služobníc hľadia na ruky svojej panej,
tak hľadia naše oči na Pána, nášho Boha,
kým sa nezmiluje nad nami.

³ Zmiluj sa, Pane, nad nami, zmiluj sa nad nami,
lebo už máme dost' pohrdania;
lebo naša duša má už dost' výsmechu boháčov
a pohrdania pyšných.

Ž123 (124)

Keby sa nás Pán nebol ujal,
nech to povie Izrael,
² keby sa nás Pán nebol ujal,
keď ľudia povstali proti nám,
³ vari by nás živých boli prehltli,
keď proti nám blčala ich zúrivosť.
⁴ Vari by nás bola voda zaliala
a riava sa prevalila cez nás.
⁵ Vari by sa boli prevalili cez nás
rozbúrené vody.

⁶ Nech je velebený Pán,
že nás nevydal ich zubom za korist'.

⁷ Naša duša unikla ako vtáča
zo siete poľovníkov.
Slučka sa roztrhla
a my sme na slobode.

⁸ Naša pomoc v mene Pánovom,
ktorý stvoril nebo i zem.

Sláva:

Mala jekténija

Svj.: Páki i páki, mírom Hóspodu pomolímsja.

L.: Hóspodi pomíluj

Svj. Zastupí spasi, pomíluj i sochrani nás Bóže Tvojéju blahodátiju.

Svj. Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohórodicu, i prísnoďivu Marju so vsími svjatými pomjanúvše, sámý sebé i drúh drúha, i vés žyvót náš, Christú Bóhu predadím.

L.: Tebí Hóspodi.

Svj.: Jáko Tvojá deržáva, i Tvojé jést' cárstvo i síla, i sláva Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno i vo víki vikóv.

L.: Amíň

Psalóm 124

Nad'juščijisja na Hóspoda, jáko horá Sijón, *nepodvízitsja vo vík živýj v Jerusalími.

Hóry ókrest jehó, * i Hóspod' okrest l'uděj svojích, ot nýni i do víka.

Jáko ne ostávit Hóspod' žezlá hrišnych na žrebij právednych, * jáko da ne próstrut právedniji v bezzakónnija rúk svojích.

Ublaží, Hóspodi, *blahija i právyja sérdcem.

Ukloňajuščyjasja že v razvraščénija otvedét Hóspod' *s d'ílajuščimi bezzakónije: mír na Israíl'a.

Psalóm 125

Vnehdá vozvratíti Hóspodu pl'ín Sijón, *býchom jáko utíšeni.

Tohdá ispólnišasja rádosti ustá náša, i jazýk náš veselija: *tohdá rekút vo jazýcich: vozveličil jést' Hóspod' sotvoríti s ními.

Vozveličil jést' Hóspod' sotvoríti s námi: *býchom vesel'áščesja.

Vozvratí, Hóspodi, pl'ínénije naše: *jáko pótoki júhom.

Sijúščiji slezámi, *rádostiju póžnut.

Chod'áščiji choždáchu i plákachusja, metájušče símena svojá: *hrjadúšče že prijídut rádostiju, vzéml'ušče rukojáti svojá.

Ž124 (125)

Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion:
nehýbe sa, trvá naveky.

² Ako vrchy obklopujú Jeruzalem, tak je Pán okolo svojho ľudu odteraz až naveky.

³ Ved' žezlo ničomníka nedoľahne na krajinu spravodlivých,
aby spravodliví nevystierali ruky za nepravosťou.

⁴ Pane, dobre rob dobrým a tým, čo majú srdce úprimné.

⁵ Ale tých, čo sa na zlé cesty spúšťajú, Pán so zločincami zavrhne.
Pokoj nad Izraelom!

Ž125 (126)

Keď Pán privádzal späť sionských zajatcov,

boli sme ako vo snách.

² Ústa sme mali plné radosti a jazyk plný plesania.

Vtedy sa hovorilo medzi pohanmi:

„Veľké veci urobil s nimi Pán.“

³ Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.

⁴ Zmeň, Pane, naše zajatie ako potoky na juhu krajiny.

⁵ Tí, čo sejú v slzách, s jasotom budú žať.

⁶ Keď odchádzali, idúcky plakali a osivo niesli na siatie. No keď sa vrátia, vrátia sa s jasotom a svoje snopy prinesú.

Psalóm 126

Ašče ne Hóspod' sožíždet dóm, vsúje trudišasja zízduščiji: *ášče ne Hóspod' sochranít hrád, vsúje bdí strehíj.

Vsúje vám jést' utreneváti: *vostánete po sid'iníji, jadúščiji chlíb boľízni, jehdá dást' vozl'úblennym svojim són.

Sé dostojánije Hóspodne sýnove, *mzda, plóda črévňaho.

Jáko stríly v rúci sílnaho, *táko sýnove otrjasénnych.

Blažen, íže ispólnit želánije svoje ot níh *ne postyd'átsja, jehdá hlahól'ut vrahóm svojim vo vratích.

Psalóm 127

Blažény vsí bojáščijisja Hóspoda, *chod'áščiji v putéch jehó.

Trudý plodóv tvojích sňisi: *blažen jesí, i dobró tebí búdet.

Žená tvojá jáko lozá plodovíta *v stranách dómu tvojehó:

Sýnove tvojí jáko novosaždénija másličnaja *okrest trapézy tvojejá.

Sé táko blahoslovítsja čelovík *bojájsja Hóspoda.

Blahoslovít t'á Hóspod' ot Sijóna, *i úzriši blahája Jerusalíma vo vsjá dni životá tvojehó.

I úzriši sýny synóv tvojích: *mír na Israíľa

Ž126 (127)

Ak Pán nestavia dom,
márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.
Ak Pán nestráži mesto,
nadarmo bdejú jeho strážcovia.

² Zbytočne vstávate pred svitaním a
líhate si neskoro v noci,
vy, čo jete ťažko zarobený chlieb;
lebo on dáva svojim miláčkom spánok.

³ Hľa, Pánovým dedičným darom sú
synovia,

jeho odmenou je plod lona.

⁴ Čím sú bojovníkovi šípy v ruke,
tým sú vám synovia z mladých liet.

⁵ Blažený muž, ktorý si nimi tulec
naplnil:

neutrpi hanbu, keď bude rokovať s
nepriateľmi v bráne.

Ž127 (128)

Blažený každý, čo sa bojí Pána
a kráča po jeho cestách.

² Budeš jest' z práce svojich rúk;
budeš šťastný a budeš sa mať dobre.

³ Tvoja manželka je ako plodonosný
vinič

vnútri tvojho domu.

Tvoji synovia sú ako mládniky olivy
okolo tvojho stola.

⁴ Veru, tak bude požehnaný muž,
ktorý sa bojí Pána.

⁵ Nech ťa žehná Pán zo Siona,
aby si videl šťastie Jeruzalema
po všetky dni svojho života,

⁶ aby si videl synov svojich synov.
Pokoj nad Izraelom!

Psalóm 128

Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, *da rečét úbo Israíl':

Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, *íbo ne premohóša mjá.

Na chrébt'í mojém dílaša hrišnicy: *prodolžiša bezzakónije svojé.

Hóspod' práveden *ssiče výja hrišnikov.

Da postyďátsja i vozvraťátsja vspját' *vsí nenavíd'áščiji Sijóna.

Da búdut jáko tráva na zd'ích, *jáže préžde vosteržénija izssé.

Jejúže ne ispólni rukí-svojejá žňáj, *i nídra svojhó rukojáti sobirájaj.

I ne ríša mnohochod'áščiji: *blahoslovénije Hóspodne na vý,
blahoslovíchom vý vo ímja Hóspodne.

Sláva Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, i nýňi, i prísno, i vo víki kikóv.

Amiň.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva tebí Bóže *3x z poklonami.*

Mala jekténija

Svj.: Páki i páki, mírom Hóspodu pomolímsja.

L.: Hóspodi pomíľuj

Svj. Zastupí spasí, pomíľuj i sochraní nás Bóže Tvojeju blahodátiju.

Svj. Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohórodicu, i prísnoďivu Maríju so vsími svjatými pomjanúvše, sámy sebé i drúh drúha, i vés žyvót náš, Christú Bóhu predadím.

L.: Tebí Hóspodi.

Svj.: Jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsylájem Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

L.: Amiň

Ž128 (128) Často dorážali do mňa od mojej mladosti,

nechže povie Izrael:

² Často dorážali do mňa od mojej mladosti,

a nič nezmohli proti mne.

³ Po mojom chrbte orali oráči, ťahali dlhé brázdy.

⁴ Ale spravodlivý Pán rozsekal postroje hriešnikov.

⁵ Nech s hanbou ustúpia všetci, čo nenávidia Sion.

⁶ Nech sú s'á tráva na streche, čo uschne prv, ako ju skosia.

⁷ Kosec si ňou nenaplní hrst', ani viazač snopov náručie.

⁸ A čo idú okolo, nezavolajú:
„Pán vás požehnaj;
žehnáme vás v mene Pánovom.“

Sláva:

Psalóm 129

Iz hlbíný vozvách k tebí Hóspodi, *Hóspodi uslyši hlas moj.

Da búdut úši tvojí* vněmľušči hlásu molénija mojehó.

Ašče bezzakónija nazriši Hóspodi, Hóspodi kto postojít, *jáko u tebé očiščénije jest'.

Imené rádi tvojehó poterpích ťa Hóspodi, *poterpí dušá mojá vo slóvo tvoje, upová dušá mojá na Hóspoda.

Ot stráži útrenija do nóšči, *ot stráži útrénija da upovájet Isrájil' na Hóspoda.

Jáko u Hóspoda mílost' i mnóhoje u ného izbavlénije, *i toj izbávit isrájil'a ot vsich bezzakónij jehó.

Psalóm 130

Hóspodi ne voznésesja sérdce mojé, níže voznésóst'isja očí mojí: *níže chódich vo velíkych, níže dívnych mené.

Ášče ne smirennomúdrstvovach, no voznésóch dúšu mojú: *jáko otdojénoje na máter svojú, táko vzdasí na dúšu mojú.

Da upovájet Isráil' na Hóspoda, *ot nýňi i do víka.

Ž129 (130)

Z hlbín volám k tebe, Pane;

² Pane, počuj mój hlas.

Nakloň svoj sluch

k mojej úpenlivej prosbe.

³ Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať nepravosť,

Pane, kto obstojí?

⁴ Ale ty si milostivý

a my ti chceme v bázni slúžiť.

⁵ Spolieham sa na teba, Pane,

moja duša sa spolieha na tvoje slovo;

⁶ moja duša očakáva Pána

väčšmi ako strážcovia dennicu.

Väčšmi ako strážcovia dennicu

⁷ nech očakáva Izrael Pána.

Lebo u Pána je milosrdenstvo

a hojné vykúpenie.

⁸ On sám vykúpi Izraela

zo všetkých jeho nepravostí.

Ž130 (131)

Pane, moje srdce sa nevystatuje, moje oči nehľadia povýšene.

Neženiam sa za veľkými vecami

ani za divmi pre mňa nedosiahnuteľnými.

² Ale ja som svoju dušu

upokojil a utíšil.

Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí,

ako nasýtené dieťa, tak je moja duša vo

mne.

³ Dúfaj, Izrael, v Pána

odteraz až naveky.

Psalóm 131

Pomjani, Hóspodi, Davída *i vsjú krótosť jehó.

Jáko klátsja Hóspodevi, *obiščásja Bóhu Jákovľu.

Ášče vnídu v selénije dómu mojehó, * ilí vzýdu na ódr postéli mojejá:

Ášče dám són očima mojíma, *i viždóma mojíma dremánije, i pokój skranijáma mojíma.

Dóndeže obrjášu místo Hóspodevi, *selénije Bóhu Jákovľu.

Sé, slýšachom, ja vo Jevfráti, *obritóchom já v polách dubrávi.

Vnídem v selénija jehó, poklonímjsa na místi, idíže stojásti nózi jehó.

Voskresní, Hóspodi, v pokój tvój, *tý i kivót svjatýni tvojejá.

Svjaščénicy tvoji oblekútsja právdou, *i prepodóbniji tvoji vozrádujtsja.

Davída rádi rabá tvojeho, *ne otvratí licé pomázannaho tvojeho.

Klátsja Hóspod' Davídu ístinnoju, i ne otveržétsja jejá: *ot plóda čréva tvojeho posaždú na prestóli tvojem.

Ášče sochraňát sýnove tvoji zavít mój, *i svidínija mojá sijá, ímže naučú já, i sýnove ich do víka sjáduť na prestóli tvojem.

Pane, pamätaj na Dávída
a na jeho veľkú ochotu,

² že prisahal Pánovi
a mocnému Bohu Jakubovmu zložil
sľub:

³ „Do príbytku svojho domu nevkročím,
ani sa neuložím na svoje lôžko;
⁴ svojim očiam nedoprajem spánku
ani svojim viečkam zdriemnutia,
⁵ kým nenájdem miesto pre Pána,
príbytok pre mocného Jakubovho
Boha.“

⁶ Počuli sme, že archa je v Efrate,
a našli sme ju na jaarských nivách.
⁷ Vstúpme teda do Pánovho príbytku
a padnime k podnožke jeho nôh.

⁸ Zaujmi, Pane, miesto svojho
odpočinku,

ty a archa tvojej všemoci.
⁹ Tvoji kňazi nech sa odejú do
spravodlivosti

a tvoji svätí nech plesajú.
¹⁰ Pre svojho služobníka Dávída
neodmietaj tvár svojho pomazaného.

¹¹ Dávidovi sa Pán zaviazal prísahou;
je pravdivá, nikdy ju neodvolá:
„Potomka z tvojho rodu
posadím na tvoj trón.

¹² Ak tvoji synovia dodržia moja
zmluvu

a moje príkazy, ktoré ich naučím,
aj ich synovia budú sedieť
na tvojom tróne naveky.“

Jáko izbrá Hóspod' Sijóna, *izvóli i v žilíšče sebí.

Séj pokój mój vo vík víka, *zdí vselúsja, jáko izvólich í.

Lovítvu jehó blahoslov'ájaj blahoslov'ú, * nišcyja jehó nasýšcu chlíby.

Svjaščéniki jehó oblekú vo spasénije, *i prepodóbniji jehó rádstiju vozrádujutsja.

Támo vozvraščú ród Davídovi, *uhotovách svitílnik pomázannomu mojemu.

Vrahi jehó oblekú studóm, *na némže procvitét svjatýňa mojá.

Psalóm 132

Sé štó dóbro, ili štó krásno, *no jéže žíti brátiji vkúpi?

Jáko míro na hlávi schoďáščeje na bradú, brádu Ároňnu, *schoďáščeje na ométy odéždy jehó.

Jáko rosá Aermónskaja schoďáščaja na hóry Sijónskija, *jáko támo zapovída Hóspod' blahoslovénije i život do víka

Psalóm 133

Sé nýňi blahoslovíte Hóspoda vsí rabí Hóspodni, *stojáščiji v chrámi Hóspodni, vo dvórich dómu Bóha nášeho.

V nóščech vozdížite rúki váša *vo svjatája i blahoslovíte Hóspoda.

Blahoslovít t'á Hóspod' ot Sijóna, *sotvorívyj nébo i zémľu.

Sláva Otcú.: I nyňi.: Amíň. Allilúja, allilúja, allilúja, sláva tebi Bóže

3x z poklonami.

¹³ Lebo Pán si vyvolil Sion,
želal si mať ho za svoj príbytok:

¹⁴ To je miesto môjho odpočinku
navěky;

tu budem bývať, lebo som túžil za ním.

¹⁵ Štedro požehnám jeho komory,
chlebom nasýtím jeho chudobných.

¹⁶ Jeho kňazov odejem do rúcha spásy
a svätí budú plesať v radosti.

¹⁷ Tu Dávidovej moci dám vypučať,
svojmu pomazanému pripravím svetlo.

¹⁸ Jeho nepriateľov hanbou zakryjem,
no na jeho hlave zažiarí diadém.“

Ž132 (133)

Aké je dobré a milé,
keď bratia žijú pospolu.

² Je to s'á vzácny olej na hlave,
čo steká na bradu, na Áronovu bradu,
čo steká na okraj jeho rúcha.

³ S'á rosa na Hermone, čo padá na
vrchy sionské.

Tam Pán udeľuje požehnanie
a život navěky.

Ž133 (134)

Zvelebujte Pána,
všetci služobníci Pánovi,
čo bdiete v noci v dome Pánovom.
² Zdvíhajte svoje ruky k svätyni
a zvelebujte Pána.

³ Nech t'á žehná Pán zo Siona,
ktorý stvoril nebo i zem.

Sláva:

+ Mala jekténija

L: Hóspodi vozzvách k tebí, uslýši mjá. - Uslýši mjá, Hóspodi.
 - Hóspodi vozzvách k tebí, uslýši mjá: - vonmí hlásu molénija
 mojhó, - vnehdá vozvátí mí k tebí. - Uslýši mjá, Hóspodi.
 Da isprávitsja molítva mojá, - jáko kadílo préd tobóju, -
 vozdijánije rukú mojéju - žértva večérňaja. - Uslýši mjá
 Hóspodi.

nasledujú stichíry príslušného dňa pôstnej triodi + z minei obščej

(10): Izvedí iz temnícy dúšu mojú, ispovídatisja ímeni tvojemú.

Mené ždút právednicy, dóndeže vzdási mńí.

(8): Íz hlubiný vozzvách k tebí Hóspodi, Hóspodi, uslýši hlás mój.

Da búdut úši tvojí, vnémľušče hlásu molénija mojhó.

(6): Ášče bezzakónija názriši Hóspodi, Hóspodi, któ postoít: jáko
 u tebé očiščénije jést'.

Ímene rádi tvojehó poterpích ťa, Hóspodi, poterpí dušá mojá
 v slóvo tvoje: upová dušá mojá na Hóspoda.

Ot stráži utrennija do nóšči, ot stráži útrennija, da upovájet Izráil'
 na Hóspoda.

Jáko u Hóspoda mílost' i mnohóje u nehó izbavlénije: i toj izbávit
 Ízrail'a ot vsích bezzakónij jehó.

Chvalíte Hóspoda vsí jazýcy, pochvalíte jehó vsí ľúdije.

Jáko utverdísja mílost' jehó na nás, i ístina Hospódňja prebyvájet
 vo vík.

J: Premúdrošť, prósti!

MS

L: **Svíte** tíchij, svjatýja slávy, - bezsméřtnaho, Otcá nebésnaho, - svjatáho blažénnaho, - Isúse Christé: - přišédše sólncá na západ, - víd'ivše svít večérnij, - pojém Otcá - i Sýna - i svjatáho Dúcha, Bóha. - Dostóin jesí - vo vsja vremená - pít býti - hlásy prepodóbnymi, - Sýne Božij, - živót dajáj vsemú míru, - jehóže rádi - vés mír slávit t'a.

J: Vóňmim! Mír vsím! Premúdrošť!

L: **1. prokímen**

J: Premúdrošť!

Č: **Býtija** čtenije

J: Vónmim!

...

L: **2. prokímen**

J: Premúdrošť, prósti!

Svít Christóv prosviščájet vsích!

3 „dozemny poklony“

Č: **Přítčej** čtenije.

J: Vónmim!

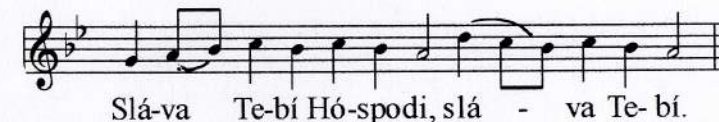
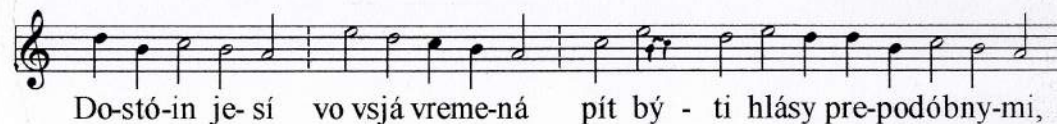
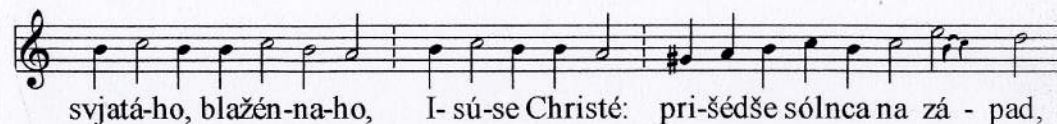
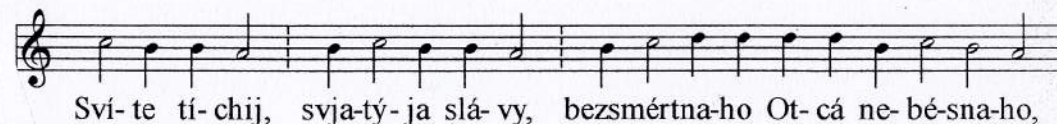
J: Premúdrošť prósti, uslýšim ... Mír vsím!

L: **I dúchovi** tvojemú.

J: Ot ... čtenije.

L: **Sláva** tebí, Hóspodi, sláva tebí.

MS

J: Mír tí! Premúdrost'!

Č: Da isprávit'sja molítva mojá, jáko kadílo pred tobóju, vzd'ijánie rukú mojéju, žértva večérňaja.

L: **Da isprávit'sja** molítva mojá, jáko kadílo pred tobóju, vzd'ijánie rukú mojéju, žértva večérňaja.

(Ludia počas spevu stichov kľáčia a po každom spievajú Da isprávit'sja... - vtedy stoja.)

Stích: Hóspodi, vozzvách k Tebí, uslyši mja: vonmí hlásu molénija mojhó, vnehdá vozzváti mí k Tebí.

Stích: Položí Hóspodi, chranénije ustóm moím, i dvér ohraždénija o ustnách moích.

Stích: Ne ukloní sérdce moje v slovesá lukávstvija, nepščeváti viný o hrisích.

Č: Da isprávit'sja molítva mojá, jáko kadilo préd Tobóju.

L: **Vozd'ijánie** rukú mojéju, žértva večérňaja.

3 „dozemny poklony“

Da i - sprá - vit - sja mo - lí - tva mo - já,

já - ko ka - dí - lo pred To - bó - ju,

vo - zd' - já - ni - je ru - kú mo - je - jú žér - tva večér - ňa - ja.

Jekténija Rcém vsí:, jekténiji o ohlašénnych i jekténija málaja:

MS

vozhlás: Po dáru Christá Tvojeho ... vo víki vikóv.

L: **Amíň.**

Nasleduje **Nýňi síly**... a prenesenie sv. darov, počas ktorého ľudia kľacia.

L: **Nýňi síly** nebesnyja s námi nevidimo slúžat: sé bo vchódit Cár slávy: sé žértvá tájnaja, soveršénna, dorinósitsja. Víroju i ľubóviju pristúpim, da pričástnicy žízňi víčnyja búdem. Allilúja, Allilúja, Allilúja.

3 „dozemny poklony“

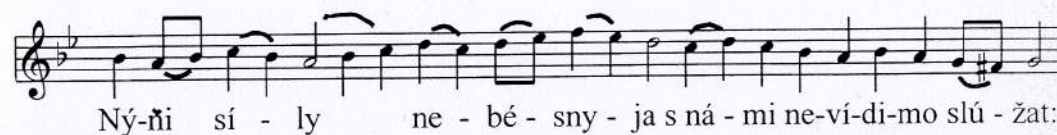
Jekténija prositel'naja

J: Ispólnim večérňuju molítvu:

vozhlás: I spodóbi nás Vladýko, so derznoveníjem neosuždenno smíti prizyváti tebe nebesnaha Bóha Otca, i hlahólati.

MS

L: **Ótče náš**, íže jesí na nebesích, da svjatítsja ímja tvoje, da přijdet cárstvije tvoje, da búdet vól'a tvojá, jáko na nebesí i na zemlí. Chlíp náš nasúščnýj dážd' nám dnés: i ostávi nám dólhi náša, jákóže i mý ostavl'ajem dolžnikóm nášim: i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

J: Jáko tvoje jést' cárstvo, i síla i sláva, Otcá i Sýna, i Svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

L: **Amiň.**

J: Mír vsím!

L: **I dúchovi** tvojemú.

J: Hlavý náša Hóspodevi priklónim.

L: **Tebí** Hóspodi.

J: Blahodátiju ... i vo víki vikóv.

L: **Amiň.**

Ót-če náš, i-že je-sí na ne-be-sích, da svja-tít-sja í-mja Tvo-jé,
da prij-det cár- stvi-je Tvo-je: da bú-det vó - lá Tvo- já,
já-ko na ne-be- sí i na zem-lí. Chlíp náš nasúščnýj dážd nám dnés,
i ostávi nám dólhi ná-ša, já-ko-že i my ostavl'ajem dolžnikóm nášim.
I ne vvedí nás vo i-sku-šé-ni-je, no i-zbávi nás ot lu-ká-va-ho.

A - miň

I dú - cho - vi tvo - je - mú

Te - bí Hó - spo - di

A - miň

J: Vonmím. Preždeosvjaščennaja svjatája svjatým.

MS

L: **Jedín** svját, jedín Hóspod', Isus Christós, vo slávu Bóha Otcá, amíň.

Víruju, Hóspodi, i ispovíduju, jáko Tý jesí voístinnu Christós, Sýn Bóha živáho, přišedýj v mír hrišnyja spastí, ot níhže pėrvyj jásm áz. Vėceri tvojejá tájnyja dnės, Sýne Bóžij, pričástnika mjá přijmí:

ne bó vrahóm Tvojím tájnu povím,

ni lobzánija Tí dám jáko Júda,

no jáko razbójnik ispovídajusja Tebí.

Pomjaní mjá, Hóspodí, jehdá přijdeši vo cárstviji Tvojém.

Pomjaní mjá, Vladýko, jehdá přijdeši vo cárstviji Tvojém.

Pomjaní mjá, Svjatýj, jehdá přijdeši vo cárstviji Tvojém.

Da ne v súd ilí vo osuždėniji búdeť mňí pričástije svjatých Tvojích táin, Hóspodi,

no vo iscilėniji duší i t'íla.

Bóže mílostiv, búdi mňí hrišnomu.

Bóže, očisti hrichí mojá i pomíluj mjá.

Bez číslá sohriších, Hóspodi, prostí mjá.

Pričásten: **Vkusíte** i vidíte, jáko bláh Hospód'. Allilúja, allilúja, allilúja.

J: Pristupíte.

L: **Blahoslavlú** Hóspoda na vsjakoje vrémja. Allilúja.

Pričásten: **Vkusíte** i vidíte ...

J: Blahoslóven Bóh prosviščájaj i osvjaščájaja nás, vsehdá nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

L: **Amíň.**

MS

Je - dín svját, je - dín Ho - spód', I-sús Chri - stós,
vo slá-vu Bó- ha Ot-cá. A - miň.

Vku - sí - te i ví- dí - te, já - ko bláh Hospód',
já - ko bláh Ho-spód', já - ko bláh Ho-spód':

a - lli - lú - ja, a - lli - lú - ja, a - lli - lú - ja.

a - lli - lú - ja

a - lli - lú - ja a - lli - lú - ja.

Blahoslo-vlú Hóspoda na vsjakoje vré - mja. A-lli - lú - ja.

L: **Blahodarím** ťa Christé Bóže naš, jáko spodóbil jesí nas pričástnikami býti prečístomu tvojemu Ťílu, i čestnýja tvojeja Króve, izlijánnyja za vesj mír, vo ostavlénije hrichóv, smotrénija tvojehó táinstvo. Allilúja, Allilúja, Allilúja.

Jekténija Prostí prijímše:

vozhlás: Jáko Tý jesí osvjaščénije ... vo víki vikóv.

L: **Amíň.**

J: S mírom izýdem.

L: **O ímeni** Hóspodni.

J: Hóspodu pomolímsja.

L: **Hóspodi** pomíluj.

J: Vladýko vsederžíteľu ... vo víki vikóv.

L: **Amíň.**

Búdi ímja Hóspodne blahoslovénno ot nyňi i do víka. (3x)

Žalm 33

Blahoslov'ú Hóspoda na vsjakoje vrémja, - výnu chvalá jehó vo ust'ích moích. *

O Hóspod'i pochválitsja dušá mojá: - da uslyšat krótcyi, i vozvesel'átsja. *

Vozveličite Hóspoda so mnóju, - i voznesém ímja jehó vkúpi.*

Vzyskách Hóspoda, i uslyša mjá, - i ot vsích skorběj mojích izbávi mjá. *

Pristupíte k nemú, i prosvitítejsja, - i líca váša ne postyd'átsja.*

Sěj níščij vozzvá, i Hospód' uslyša í, - i ot vsích skorběj jehó spasé jí. *

Opolčitsja Ánhel Hospódeň ókrest bojáščichsja jehó, - i izbávit ích. *

Vkusíte i vidíte, jáko bláh Hospód': - blažen múž, íže upovájet náň. *

Bójtesja Hóspoda vsí svjatii jehó, - jáko ňíst' lišénija bojáščymsja jehó. *

Bla-ho-da-rím Ťa, Christé Bó-že náš, já-ko spo-dó-bil je-sí nás,
 pričastnika-mi bý-ti prečístomu Tvo - je-mú ťi-lu i čestnoj Tvoje-j Króvi,
 i - zli - jan - noj za ves mír v o - sta - vle - ní - je hri - chov,
 smotré-ni-ja Tvoje-hó tá-instva. A-lli-lú-ja a-lli-lú-ja a - lli - lú-ja.

O í - me-ni Hóspo-dni Hóspo-di po-mí--luj

A - míň.

Bú-di í-mja Hóspodne blaho-slovén-no ot nyň-i i do ví-ka.

Bú-di í-mja Hóspodne blaho-slovén-no ot nyň-i i do ví-ka.

Bohátii obniščáša i vzalkáša, vzyskájuščii že Hóspoda, - ne lišátsja vsjákaho bláha. *

Priidíte čáda, poslúšajte mené, - stráchu Hóspodňu naučú vás. *

Któ jést' čelovík, choťáj živót, l'úbjaj dní vid'íti bláhi: - Uderží jazýk tvój ot zlá, i ustňi tvoí, jéže ne hlahólati l'sti. *

Uklonísja ot zlá, i sotvorí bláho: - vzyščí míra, i požení jí. *

Óči Hospodni na právednyja, - i úši jehó v molítvu ích. *

Licé že Hospódne na tvorjáščyja zlája, - jéže potrebíti ot zemlí pámjať ích. *

Vozzváša právednii, i Hóspod' uslýša ich - i ot vsích skorbej ich izbávi ich. *

Blíz Hóspod' sokrušénnych sérdcem, - i smirénnyja dúchom spasét. *

Mnóhi skórbi právednym, - i ot vsích ich izbávit já Hospód'. *

Chranít Hóspod' vsjá kósti ích, - ni jedína ot ních sokrušítsja. *

Smért' hříšnikov l'úta, - i nenavíd'aščii právednahó prehrišát. *

Izbávit Hóspod' dúšy ráb svojích, - i ne prehrišát vsí upovájuščiji na nehó.

J: Blahoslovénije Hóspodne na vás, tohó blahodátiju i čelovikol'úbijem, vsehdá, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

L: **Amíň.**

J: Sláva tebí Christé Bóže, upovánije naše, sláva tebí.

L: **Sláva** Otcu i Sýnu i Svjatómu Dúchu, i nýni i prísno i vo víki vikóv. Amíň. Hóspodi pomiluj, Hóspodi pomiluj, Hóspodi pomiluj. Blahosloví.

J: Christós ístinnyj Bóh náš ... jáko bláh i čelovikol'úbec.

L: **Amíň.**

